

1. Wanneer geconstateerd wordt dat het opsluiten van kinderen in isoleercellen onmenselijk is en een schending is van artikel 3 EVRM, dan verandert de verkorting van de duur van de opsluiting de schending van artikel 3 EVRM niet. 2. De directeuren van de gesloten instellingen hebben en krijgen veel macht, bv over verplichte medicatie. Uit interviews met experts, documentaires, ouders en kinderen blijkt dat kinderen regelmatig tot vaak onterechte diagnosis opgeplakt krijgen om opsluiting in gesloten instellingen te rechtvaardigen. Daarbij spelen ook perverse financiële prikkels een rol bij het weghalen van kinderen bij goede ouders. (Is de Zorg Gegrond? - 2013, rapport Kinderombudsman). Gebleken is dat freelance 'onderzoekers' meewerken aan het verlenen van diagnosis, waarbij de ouders geen inzicht krijgen in de diagnosis, kinderen niet in staat gesteld worden om zich te verdedigen tegen onnauwkeurige/volstrekt onjuiste rapportages/ rapporten en hulpverleners afgaan op dossiers van gecertificeerde instellingen die niet aan waarheidsvinding doen en geen arts zijn. Uit documentaires en artikelen en verklaringen van jeugdigen blijkt vervolgens dat veel kinderen met gewelddadige vaders die de kinderen bij de moeders weg hebben laten halen in gesloten instellingen geplaatst worden omdat ze thuis weg moesten vluchten voor geweld, de vaders het geweld ontkennen en de kinderen 'moeilijk opvoedbaar' proberen te laten verklaren of ten onrechte geestelijke problemen proberen toe te dichten (gaslighting, vooral bij vaders met een narcistische persoonlijkheid of lijdende aan psychopathie). Dit gebeurt om tweeërlei redenen: om zichzelf vrij te pleiten en om de kinderen te laten lijden om de moeder te traumatiseren (domestic abuse by proxy).

Wanneer de moeders in deze gezinnen geen gezag meer hebben door juridisch stalken en uitbuiting zijn deze kinderen weerloos en ontbreekt iedere vorm van bescherming zodra er geen inzicht bestaat in: 1. gaslighting, 2. coercive control. 3. traumabonding. 4. narcistische persoonlijkheid 5. psychopathie. Kinderen die hulp behoeven door jarenlang geweld worden (op verzoek van de wrede ouder) opgesloten en gestraft omdat ze geprobeerd hebben om geweld te ontvluchten en worden voor de rest van hun leven getraumatiseerd in een systeem dat afgaat op onjuiste dossiers en gebrek aan inzicht. Deze problematiek wordt uitgebreid beschreven door geweldsexpert Barry Goldstein op www.barrygoldstein.net. Deze problematiek wordt met dit wetsvoorstel niet aangepakt maar treft wel een groot gedeelte van jongeren in gesloten instellingen en betreft een groep die juridisch niet vallen in de categorie 'alleen in uiterste noodzaak', maar door toedoen van een manipulerende ouder vaak jarenlang ten onrechte in gesloten instellingen verblijft en dit is ook de groep die een groot risico loopt om in een situatie van ernstig trauma en gemis van de veilige ouder (de gezonde moeder) zelfmoord te plegen. In deze zeer ernstige gevallen wordt noch naar kind, noch naar de moeder (die vaak geen gezag meer heeft door toedoen van de gaslightende ouder) geluisterd en worden deze beiden monddood gemaakt. Op de achtergrond zijn dit zeer gewelddadige en dodelijke zaken, en feitelijk de reden die aanleiding geeft de wetgeving met betrekking tot gesloten jeugdinstituten te veranderen middels deze wet.

Wat is nodig om deze groep te helpen en/of de cirkel van geweld te doorbreken?

1. check and balances door geweldsexperts zoals 'De Veilige Haven' van professor Corine de Ruiter en Hameeda Lakho van de Academie voor Herstel en Ervaringsdeskundigheid (voormalig Stichting Geheim Geweld);

2. het serieus nemen van meldingen en klachten van huisartsen en forensische experts aan de IGJ en Tweede Kamer met betrekking tot de veiligheid van jongeren en hun moeders in situaties van coercive control/intimatie terror;
3. eigen advocaten van de kinderen toelaten;
4. het betrekken van BEIDE biologische ouders in de situatie van kinderen die in aanmerking komen voor de plaatsing in gesloten instellingen om te voorkomen dat een kind dat ernstig mishandeld wordt door de (gewelddadige) ouder met gezag niet als straf door deze ouder aan een gecertificeerde instelling en hulpverlening in gesloten instellingen wordt gepresenteerd als 'probleemkind' en zo wordt opgesloten als straf omdat het kind hulp gevraagd heeft bij kindermishandeling door deze ouder. Gewelddadige ouders misbruiken kindbeschermende maatregelen vaak voor eigen gewin (in dit geval als traumabonding, wat ernstige kindermishandeling is);
5. het betrekken van de huisarts van de kinderen en de huisarts van de ouder zonder gezag in deze procedure voor inlichtingen omtrent het gezin en waarheidsvinding;
6. het inschakelen van een onafhankelijke trauma expert met ervaring van een complex trauma, PTSS, Stockholm Syndroom en andere problematiek die voortkomt uit kindermishandeling en narcistisch/psychopatisch geweld, VOOR de rechtszitting die bepaalt of het kind geplaatst wordt in een gesloten instelling en onmiddellijk DAARNA;

Rest wetsvoorstel:

1. Metalen devices in gesloten instellingen rechtmatig? (artikel 3 EVRM);
2. Positief dat nu ook pogingen suicide gemeld moeten worden, dat is nu niet het geval en het wordt nu zelfs ontkend. Eveneens wordt nu in zaken ontkend dat er bijvoorbeeld sprake was van mishandelingen en verwaarlozing in Midgaard in 2018, dat is niet in het belang van de veiligheid en het welzijn van kinderen en jongeren;
3. Hoe wordt gegarandeerd dat een kind niet ten onrechte voor leugenaar wordt uitgemaakt als hij bovenstaande situaties beschrijft, meldt, of ervan vlucht?

Wat gebeurt er met jeugdbeschermers die belastende verklaringen over mishandelingen en verwaarlozing door ouders met gezag uit het dossier halen, forensische onderzoekers die kinderen bij toelating van een gesloten instelling onderzoeken verbieden om kennis te nemen van dossiers kindermishandeling en hen onder druk zetten om kinderen met trauma door kindermishandeling onjuist te diagnosticeren met een niet bestaande persoonlijkheidsstoornis of met een label 'moeilijk opvoedbaar' om plaatsing in een gesloten instelling te kwader trouw legitiem te maken? Wat gebeurt er met deze vorm van valsheid in geschrifte en frauderen met kindbeschermende maatregelen en waar zijn de checks and balances? In het huidige systeem is een gesloten instelling voor een kind 'het afvalputje': ze zijn tot een dossier geworden en er wordt geen hoop of toekomstperspectief geboden, veel kinderen zijn door een systeem dat niet aan waarheidsvinding doet een of beide ouders ten onrechte al kwijtgeraakt. De instellingen moeten uit 'het afvalputje' gehaald worden en er moet een kans geboden worden dat een kind dat door een vaak falend systeem volstrekt 'kansloos' gemaakt is weer op de rit te krijgen in een setting waarin er aandacht voor een kind is, het dossier opzij geschoven wordt en het kind de kans krijgt om zelf zijn of haar verhaal te doen waarbij

onafhankelijke professionals met een onafhankelijk oog naar het kind krijgen, trauma experts ingesteld worden. EMDR gegeven wordt, en een kindvriendelijke omgeving het kind leidt naar een hoopvolle toekomst, niet een toekomst die het kind nog verder uitbuit, maar een toekomst die in het belang van het kind is. Indien dit met de biologische ouders is dan moet daar naartoe gewerkt worden. De jongeren mag niet langer een 'commodity' zijn waarmee geschoven wordt. Dit is er immers de reden van dat er zoveel zelfmoorden plaats vinden, de kinderen hebben alle hoop verloren. Er wordt ook geen hoop geboden.

Ik realiseer me dat deze wet regelt de rechtspositie van jeugdigen die al gesloten zijn geplaatst, op grond van hoofdstuk 6 van de Jeugdwet (civielrechtelijke titel op basis van de kinderrechter). De fragmentatie van de wetgeving, de hulpverlening, en daarmee het 'kinderen tot een dossier maken' leidt helaas volgens experts tot excessen die soms en steeds vaker dodelijk aflopen. Deze cirkel moet doorbroken worden. Het kan niet zo zijn dat een kind of jongeren die inmiddels ten onrechte in een gesloten instelling geplaatst is er niet meer uitkomt omdat hij of zij nu eenmaal op rechterlijke titel ten onrechte geplaatst is. De situaties in onder andere Harreveld, Midgaard, en Schakenbosch, de grote aantallen 112 meldingen, suïcides en langdurige trauma behandelingen van jeugdigen die lang of kort in gesloten instellingen geplaatst zijn noopt tot veranderingen in de wetgeving die de veiligheid en het welzijn van kinderen centraal stelt en niet blijft hangen in formele juridische procedures die niet daadwerkelijk tot de veranderingen leidt die noodzaak zijn in de jeugdzorg, mede gelet op de onderzoeken en rapportages van Commissies De Winter en Dekker. Wat is daar daadwerkelijk mee gebeurd? Welke oplossingen worden er geboden om jongeren weer een hoopvolle toekomst te geven?

Ik pleit in deze wetgeving met name voor ONAFHANKELIJKE checks and balances die toezicht houden op eventuele juridische fouten, systeemfouten, die niet lineair denkt, maar kan ingrijpen wanneer de noodzaak hiertoe evident is, zoals bij Schakenbosch (zie aantal 112 meldingen, suicides, suicide pogingen, onnatuurlijke doodsoorzaken).

Uit interviews met experts Peer van der Helm (lector residentiele jeugdzorg Leiden) en familie recht advocate mr. drs Maria de Jong komt naar voren dat in gesloten instellingen financiële afwegingen prevaleren boven wetgeving en wetenschappelijke inzichten.¹ (Nederlands Dagblad - Verbetering in Jeugdzorg gaat te traag.' 25 juli 2020. Dat roept de vraag op waarom de directeur van de gesloten instellingen in deze wet rechtspositie toch zoveel autoriteit krijgt op het gebied van opsluiting in isolement, verplichte medicatie en metalen devices. Waarom wordt daarvoor geen onafhankelijk toezicht ingesteld? Immers, het artikel wekt de indruk dat het opsluiten en drogeren van jongeren soms een goedkopere oplossing kan bieden dan een oplossing zoals bedoeld in het Kinderrechtenverdrag of het EVRM . Deze middelen zijn niet bedoeld om gebruikt te worden op basis van financiële motieven, evenmin als het opsluiten van kinderen in gesloten instellingen. Deze allerzwaarste middelen, die waarschijnlijk al een schending opleveren van artikel 3 EVRM, mogen alleen ingezet worden als het doel niet minder ingrijpend kan worden gehaald. Een directeur van een gesloten instelling is noch een jurist, noch een arts, noch een forensisch onderzoeker, noch een therapeut, maar geeft leiding aan een instelling waarvan de huur betaald moet worden en waarvan de ruimte geld op moet leveren om de huur te kunnen betalen. Om de kinderrechten te waarborgen heeft deze wet meer ONAFHANKELIJKE checks en balances nodig.

